

zacije, očlovečenja človekove dejavnosti; delovanja, s katerim se človek ukvarja, da bi v dolgi vrsti preizkušeni, situacij, v stiskah z zunanjo naravo občutil in razvil svoj notranji svet, razvil vsestransko, zdravo socialistično osebnost, ne pa da bi človek tem dejavnostim služil in jim bil suženj. Alpinizem mora pri nas povezovati

smeri svojega razvoja z razvojem socialističnega humanizma nasploh, prilagodega našemu družbenemu življenju, pri čemer mora gojiti njegove usmeritve v vrednote ter se lotevati najrazličnejših ukrepov in aktivnosti za konkretno zaščito pred njegovo dehumanizacijo.

(Staze)

OBETA SE NAM ŠE ENA NOVA TRANSVERZALA:

GEODETSKA PLANINSKA POT

Slovenski geodeti pripravljajo slovensko geodetsko planinsko pot, ki naj ne bi peljala od vrha do vrha, ampak naj bi povezovala obiske vseh tistih vrhov, ki so v visokogorju, sredogorju in gričevnatem svetu in na katerih so točke slovenske trigonometrične mreže prvega reda.

V Sloveniji je 35 točk trigonometrične mreže prvega reda, ki so enakomerno razporejene po celotni površini republike. To so Kanin, Mangrt, Razlika, Košuta, Grintovec, Uršlja gora, Velika Kopa, Žigertov vrh, Lokavec, Kemenek, Lendavske gorice, Jeruzalem, Zavrh (Grmada), Donačka gora, Javornik, Mrzlica, Vivodnik, Rašica, Blegoš, Rodica, Korada, Kremenjak, Mrzovec, Nanos, Krim, Kucelj, Orljek, Zglavnica, Gorjanci, Debeli vrh, Cerkljeva, Snežnik, Slavnik in Malija. Najvišja točka je Mangrt (2679 m), najnižja Kremenjak (236 m). Vrsta vrhov, na katerih so trigonometrične točke prvega reda, je cilj planinskih obiskov in so vključeni v različne planinske poti.

Na Slovenski planinski poti je sedem vrhov, na razširjeni slovenski planinski poti pa še pet. Kot so lahko geodeti grobo preverili, je dostop na 21 vrhov označen in opisan v glavnih planinskih vodnikih. V krajše lokalne planinske poti so vključeni še drugi vrhovi; tako so poti nanje označene in verjetno tudi opisane. Prav malo vrhov s te bodoče poti je manj obiskanih, zato bo potrebno preveriti dostope, jih označiti in primerno opisati. Dostop do dveh vrhov (Krim, Cerkljeva) je vprašljiv, ker sta pod vojaškim režimom.

Kot je napisal v prvi informaciji o tej bodoči poti inženir geodezije Gojmir Mlakar iz Celja, bo treba marsikaj storiti, preden bodo lahko nanjo stopili prvi pohodniki. Predvsem bo treba imenovati delovno skupino, ki naj bi opravila vse priprave za vzpostavitev te poti; skupino naj bi imenovala Zveza geodetov Slovenije. Potem bi bilo treba po njegovem mnenju vzpostaviti stike s Planinsko zvezo Slovenije, ki naj bi sodelovala v akciji. Zatem naj bi podrobneje proučili vrhove, na katerih so trigonometrične točke prvega reda, kar zadeva dostopnost, potrebe po ureditvi in označitvi dostopnih poti. Nadalje bi bilo

treba pripraviti primeren vodnik; v njegovem uvodnem delu bi na poljuden, tudi negeodetom razumljiv način opisali bistvo in pomen triangulacije, način določitve in lego koordinat, še posebej pa značilnosti trigonometrične mreže prvega reda; k splošnemu delu bi sodila tudi primerna karta trigonometrične mreže, iz katere naj bi bile razvidne opazovane smeri na sosednje trigonometrične točke prvega reda; v podrobnejšem delu vodnika bi bil opis vsakega vrha s trigonometrično točko prvega reda: na levi strani topografija (izrez iz karte 1 : 10 000), številka točke, njena lega (geografske koordinate) in nadmorska višina, na desni pa prostor za žig, ki dokazuje obisk; v vodniku naj bi bil opisan tudi dostop do točke.

Hkrati bi morali pobudniki za to pot preveriti dostope do vrhov, ki niso vključeni v planinske poti, jih urediti in označiti. Pri tem bi lahko sodelovali predstavniki pristojne geodetske uprave. Naposled bi morali izdelati celostno podobo akcije, se pravi zunanji videz oznake, markacije, način označitve smeri, videz vodnika ipd.

Kot je predvideno, naj bi akcijo uresničili že do letošnje jeseni, ko bi pot odprli z obiskom najvišje trigonometrične točke na Mangrtu.

Smrt na Everestu

Francoski radijski in televizijski novinar in alpinist Michele Parmentier je konec lanskega leta podlegel svoji alpinistični strasti na Everestu, in sicer na višini približno osem tisoč metrov. Bil je udeleženec odprave *Esprit d'Equipe*, naslednice *Quote Oitomila*, ki je bila namenjena na najvišjo goro sveta. Ko je na višini osem tisoč metrov divjala nevihta, so se z gore vrnili vsi razen njega. Prepričan je bil, da bo orkan kmalu minil ali da se bo vreme vsaj nekoliko umirilo, ta napačna presoja pa je bila zanj usodna. Orkan je namreč divjal po gori kar nekaj dni, tako dolga bivanja v divjini pa ni preživel. Morda se je nekoliko zanašal na svojo srečo, ki jo je do takrat že imel v gorah: podobno neurje je namreč dve leti prej že preživel na K-2, ko se je vračal z vrha ob nenadnem poslabšanju vremena ter se po zares čudežnem naključju vrnil iz ledenega pekla z gore. Tokrat mu usoda ni bila tako mila.